

---

shrIlakShmIhayavadanaratnamAlAstotram

श्रीलक्ष्मीलयवदनरत्नमालास्तोत्रम्

Document Information

Text title : lakShmIhayavadanaratnamAlAstotram

File name : lakShmIhayavadanaratnamAlAstotram.itx

Category : vishhnu, vishnu, lakShmI, pancharatna, devii, mAlAmantra, devI

Location : doc_vishhnu

Author : Abhinava RanganAthabrahmatantraparakAlamahAdeshika

Transliterated by : Rujuta rujuta5879 at gmail.com

Proofread by : Rujuta rujuta5879 at gmail.com

Latest update : April 2, 2018

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 29, 2023

sanskritdocuments.org

श्रीलक्ष्मीउयवदनरत्नमालास्तोत्रम्

॥ श्रीः ॥

श्रीलक्ष्मीउयवदनपरब्रह्मणो नमः ।
श्रीमते श्रीकृष्णब्रह्मतन्त्रपरकालयतीन्द्रमंडादेशिकाय नमः ।
श्रीमन्मंडाभारते शान्तिपर्वणि भोक्षधर्मे नारायणाभ्याने उयशिर
उपाभ्यानस्य व्याभ्याने उयशिरोरत्नभूषणे तद्विवरणदीधितौ य
परिशीलितानां श्रुतीनामर्थस्य सङ्ग्राहक
श्रीलक्ष्मीउयवदनरत्नमालास्तोत्रम् ।

वागीशाभ्या श्रुतिस्मृत्युदितशुभतनोवसुदेवस्य मूर्तिः
ज्ञाता यद्वागुपज्ञं भुवि मनुजवेदैर्वाजिवक्त्रप्रसादात् ।
प्रभ्याताश्चर्यशक्तिः कविकथकहरिः सर्वतन्त्रस्वतन्त्रः
त्रयन्ताचार्यनामा मम हृदि सततं देशिकेन्द्रः स ध्याम् ॥ १ ॥

सत्वस्थं नाभिपद्मे विधिमथ दितिजं राजसं तामसं या-
ब्धिन्द्रोरुत्पाद्य ताभ्यामपलृतमभिलं वेदमादाय धात्रे ।
दत्त्वा द्राक्तौ य उत्वा वरगाणामद्विशद्वेधसे सत्र आदौ
तन्त्रं योपादिशद्यस्स मम उयशिरा मानसे सन्निधत्ताम् ॥ २ ॥

अध्यास्तेऽहुं परावाग् वरउयशिरसो भर्तुराचार्यके या
वाग्छवानैतरेयोपनिषदि यरमात्प्राक्तने भाएऽ आदौ ।
यस्या वीणां य दैवी मनसि विनिदधत्प्यातिमेत्यन्त्यमन्त्रे
सेशान्ना सर्ववायो मम हृदयगता यारु मां वाद्येद्वाक् ॥ ३ ॥

कृष्णं विप्रा यमेकं विदुरपि बभुधा वेद्यो (रैतरेये) रादिमान्ते
सष्टा विसंसमानस्त्वमथ समदधाञ्छन्त्सां येन दानात् ।
कृष्णं विष्णुं य जिष्णुं कलयितुरपि यत्संछितामायुरुक्तं
वाकिञ्चलं प्राणमेनं उयमुभमनुसन्दध्मडे किं वृथाऽन्यैः ॥ ४ ॥

प्रभ्याता याऽऽश्रुलायन्यधिककुलदशश्लोक्यभिष्या तदन्तः
श्रुत्युक्ता वाक् सरस्वत्यपि लयमुभ ते शक्तिरन्या न युक्ता ।
पूर्णा त्यच्छक्तिरर्थं भवति विधिवधूर्या नदी सा कलास्या
ल्युक्ते भ्रमवैवर्तं एल समुदिता स्थात्परा निम्नगाऽन्या ॥ ५ ॥

श्रीलक्ष्मीं विष्णुपत्नीं वदति कविरिमा नैषधे मल्लिनाथः
भ्यातामेतां पुराणो लयमुभ भुवि य स्थापितां विष्णुपार्श्वे ।
धीवाग्मित्वार्थजप्यं दिनमुभसमये शौनकस्सूक्तमत्याः
श्रीयुक्तं बह्व्यस्स स्मृतिःकुदपि तदा शिन्तनीयं तथैनाम् ॥ ६ ॥

वागाभ्मृत्यादिसूक्ते निरवधिमलिमा या श्रुता वाक् य देवी
पूर्वं सूक्तेऽपि लंसस्त्वमधिकमलिमा विश्रुतो बह्व्यैर्यः ।
युक्तावारण्यके तौ कथितबहुगुणौ सामनी संलितेत्य-
ध्याराधो व्युल्लुपी लयमुभविदितो ज्ञानिनां कर्मलिस्त्वम् ॥ ७ ॥

लन्द्रो वृत्रं लनिष्यन् सभिवर वितरं विक्रमस्वेति विष्णुं
सम्प्रार्थ्यातो लतारिस्तत उपजनितभ्रमलत्त्यापनुत्थै ।
सूक्ताभ्यामालुति यं प्रति परमजुलोन्मूर्ध्नि गन्धर्व अको
देवानां नामधारी स मम दृढमतावध वायस्पतिस्तात् ॥ ८ ॥

वेदे याथर्वण्ये प्रथमत उदितं यत्त्रिषभीयसूक्तं
तन्मेधाजन्मकर्माङ्गमिति निगदितं कौशिकेन स्वसूत्रे ।
मेधाकामः पुमान् यस्तुरगमुभ ततस्सर्वलोकाधिनाथं
ध्यायेद्वायस्पतिं त्वां प्रभवति सकलस्तच्छ्रुतार्थोऽप्रकम्भ्यः ॥ ९ ॥

नासन्नो सत्तदानीमपि तु कमलयाऽवातमेकं तदानीत्
तस्माद्ध्यान्यत्परं किञ्चिदपि न तमसा गूढमग्रे प्रकेतम् ।
अद्धा को वेद लेतुं द्विविधमविगुणं वासुदेवाभिधानं
व्यूलं त्वां प्रातरर्थ्यं लयमुभ भगमाहुः कमात्तैत्तिरीयाः ॥ १० ॥

प्रातःपूज्यं भगाभ्यं प्रथममकथयन् बह्व्याः पञ्चमेऽथो
नासत्सूक्तेऽष्टमे प्राग्वदपि समवदन् तैत्तिरीयकमात्त्वाम् ।
पाराशर्योऽवतीर्णं वदति लयमुभाथर्वणः कौशिकस्त्वाम्
मेधार्थं प्रातरर्थ्यं भगमनुमनुते संलिताऽप्याल साधु ॥ ११ ॥

प्रधुम्नान्तं त्रिपाद्भास्वरवपुरमृतं वासुदेवादिवृन्दे
पादस्तत्रानिरुद्धो भुवि तत उदभूदात्मभूः ऋग्विषिज्ञाः ।

हुत्वा त्वां यज्ञरूपं लयवदनं जितन्ते स्तुतिं तन्वतेऽतः
निर्णीतं सर्ववेदेष्वनुपममिति तत्पौरुषं सूक्तमामैः ॥ १२ ॥

सर्वे वेदाः प्रजाश्च प्रचुरभङ्गुभिर्दाः संश्रयन्ते यमेकम् ।
शास्ता योऽन्तःप्रविष्टस्त्वयमपि दशधात्माचरत्याएवि यम् ।
ब्रह्मा यैकोन्वविन्दद्दुरिमिड दशोतारमन्तश्च यन्द्रे
देवास्सन्तं सडैनं न छि विदुरवतात्सोऽद्य वायस्पतिर्भाम् ॥ १३ ॥

यस्माद्ब्रह्मा य रुद्रस्सकलजगदिदं जायतेऽन्तर्भुञ्जितं
व्याप्त्या सत्तां य यस्मिन् लयमपि लभते यश्चतुर्वेदमूर्तिः ।
विष्णुर्नारायणोऽष्टाक्षरपदविदितो देवकीपुत्र ऐको
योथार्वाङ्गे मधोः सूदन उपनिषदि ज्ञायते मे स धन्वाम् ॥ १४ ॥

शक्तिः स्वाभाविकी सात्र य विविधपरा श्रूयते ज्ञानमेवं
त्रेधा तत्र द्वियेत्थं बलमपि तदसौ वासुदेवः स डंसः ।
यो ब्रह्माणं विधाय प्रथममथ परान् प्राडिणोत्सर्ववेदान्
तस्मै देवं प्रपद्ये शरणांमडमिमं यामृतस्यैष सेतुः ॥ १५ ॥

वभ्यो विष्णोर्धनुर्ज्यां लयवदनं वरान्नेच्छया शिखिदुस्तत् ।
कोट्या खिन्नं य विष्णोः शिर इति गदितं यत्प्रवर्ग्यार्थवादे ।
तच्छीर्षं याजमानं श्रुतिमुभत इदं स्थापितं युक्तितोऽपि
प्रादुर्भावः स गौणो बहुमुपभरिवंशादिनिर्धारितो वा ॥ १६ ॥

शुकलं वेदं विवस्वानुपदिशसि परं याज्ञवल्क्याय वाञ्छ
वेदैकार्थैर्वयोभिर्मितमिदमभिलाभायधीकारिणीं याम् ।
वाग्देवीं भोक्षधर्मं कथयति मुनिराट् तद्दृपालब्धभूमा
त्वच्छक्तिस्सेत्यकम्यं लयमुप गदितं ब्रह्मवैवर्तवाग्भिः ॥ १७ ॥

तस्माद्भेदेऽपि तत्रोपनिषदि बृहदारण्यके काण्ड आत्मा
त्वं वाग्देव्या सडादौ जनयसि मिथुनीभूय सर्वाश्च वेदान् ।
धातारं तस्य पत्नीं तदनु तद्गुणयद्धारिकां व्यष्टिसृष्टिं
तद्यज्ञाराधितोऽस्मै लयवदनं वरान्यच्छसीति प्रतीमः ॥ १८ ॥

तुर्येऽध्याये द्वितीयं तुरगमुप शिशुब्राह्मणं व्यूढरूपम्
प्राणं स्थूलां शिशुं त्वां यमसमपि शिरोऽर्वाग्भिलं शोर्ध्वं बुधम् ।
सामानां देवतानामधिकरणमित्रेन्द्रियाणां जयार्थं
वायाश्चम्या युतं त्वां परिकलयति तद्ब्रह्मं लक्ष्मणार्तिडारि ॥ १९ ॥

दध्यङ्ङाथर्वणोश्चित्रिदशकृतशिरोधारण्णादश्वमूर्ध्ना
ताभ्यां प्रावर्ग्यतत्त्वं उयमुष समुपादिक्षद्वेतदथार्थम् ।
अेतावत्येव तत्त्वे कलिबलवशतस्तामसाशशक्त्यधीनं
भावत्कं शीर्षमालुर्भुवि जनिमये त्वत्कटाक्षातिदूराः ॥ २० ॥

दध्यङ्ङाथर्वणो यो उयमुष बृहदारण्यके काण्ड आदौ
आलु प्रावर्ग्यतत्त्वं यदपि शतपथे दीक्षाणीयार्थवादे ।
विष्ववाभ्यं तत्त्वमुक्तं पुनरुपनिषदि ब्रह्म वागीशरूपं
यस्य प्रोक्तं तृतीये तदपि य स मधुब्राह्मणे वक्ति तुर्ये ॥ २१ ॥

वाया देव्यानिरुद्धेन य सृजति जगत्सर्वमित्यत्र उक्तो
वाडास्थो वासुदेवः स पर इति मधुब्राह्मणं स्थापयित्वा ।
दध्यङ्ङाथर्वणोश्चित्रिदशकृतमधुत्वाष्टकक्ष्योपदेष्टा
तत्त्वं जानाति येत्यप्यभिलशुभतनुं वक्ति वागीश्वरं त्वाम् ॥ २२ ॥

दध्यङ्ङाथर्वणोऽसावुपदिशति मधुब्राह्मणं त्वाष्टकक्ष्यं
यत्तन्नारायण्णाभ्यं कवयमिति समाधुष्यते सात्त्विकाग्र्यैः ।
वृत्रस्येदं वधायालमिति उयमुष ब्रह्मविद्यैति तत्त्वं
वागीशैते न जानन्त्यनघ तव कृपाब्राह्मणं ये प्रयाताः ॥ २३ ॥

तत्त्वं नारायण्णाभ्योपनिषदि कथितं पञ्चरात्रोक्तरीत्या
तन्नामाभ्यान् आडाश्वमुष विशदमाद्यं य धर्मं मुनीन्द्रः ।
गीतायां सङ्गृहीतं विशदयितुमनाः कृष्ण वाडाननैक्यं
भूते वेदोदितत्त्वं स्थिरयति य तदत्रोक्त अेकान्तिधर्मे ॥ २४ ॥

आदौ नारायणं तं वदति मधुजितं देवकीपुत्रमन्ते
वेदान्तो मोक्षधर्मं वरुणशिरसं प्रालु कृष्णस्वमेव ।
इत्यालोच्यैव योगी कलिजिदभिजगौ तत्कमात् स्तौति मध्ये
वाडास्थ त्वां शठारिर्मुनिरपि मनुतेऽश्वं पुरः कृष्णमन्ते ॥ २५ ॥

जन्मादीनां निदानं कतिचिदकथयन् देवमेकं तथाऽन्ये
देवीमेकां विदुस्तन्मिथुनमविकलं ब्रह्म वेदान्तवेद्यम् ।
इत्येवं स्थापयित्वा चिदचिदवियुतं श्रीमदेकं तदित्य-
प्याथप्यौ मोक्षधर्मे उयमुषजनिवृत्तापदेशान्मुनीन्द्रः ॥ २६ ॥

श्रावणं तेषवतारे उयमुष निगमोद्धाराणार्थत्वबुद्धेः

ऋग्वेदोपक्रमस्तस्त्रयवलाभ एति निश्चिन्वते बह्व्यात्र्याः ।
प्रारम्भो पौर्णमास्यां यजुष एति परे याजुषाः सङ्गिरन्ते
तद्वेदोपक्रमान्ते भुवि विधिवशगास्त्वां समाराधयन्ति ॥ २७ ॥

विष्णोः पत्नी परा वागिति बहुमनुते भारती यां यदीशः
पत्युः प्राक्पञ्चरात्रं श्रुतिमपि समुपादिक्षदित्यादरेण ।
तद्वागाश्विष्टमूर्तिं उयशिरस उपाराधयन्ती निशम्य
श्रीभाष्यं लक्ष्मणाय स्वपतिविदित यत्याकृतिं भिन्नतेऽदात् ॥ २८ ॥

वागीशानस्य मन्त्रं श्रुतिशिभरगुरुस्ताक्ष्यलक्षं जपित्वा
प्राप्तं तत्काललामामृतमपिबदधीन्द्राप्यपुर्यां यतीन्द्रोः ।
मातुर्भ्रातुस्तनूजोत्तमगुणकुण्डुकाधीशवंशयार्थितां त-
मूर्तिं सम्प्राप्य काञ्चयां स्वयमपि चिरमाराधयद्भक्तिभूम्ना ॥ २९ ॥

काले वेदान्तसूरिस्त्वपदमुपगतं ब्रह्मतन्त्रस्वतन्त्रं
शिष्याभ्यं मूर्तिमेनां समनयदथ तच्छात्रपारम्परीतः ।
सेयं वागीशमूर्तिर्गुरुवरपरकालादिभिः सेव्यमाना
रम्यास्थान्यां त्रिकालं विलसति विडितार्थाद्य कर्णाटदेशे ॥ ३० ॥

धर्मं पूर्वाश्रमोक्तं सुकरमपि न कृत्वाऽन्तिमोक्तस्य तस्या-
नुष्ठानेऽशक्तिभीतं यमुभङ्गपणं लभयित्वाऽऽश्रमं तम् ।
शोभोद्रेकादिनाऽर्याविशय उपगते लक्ष(कोटि)पूजां तुलस्या
स्वोपाख्या व्याकृतिं याकलयसि डियती मथ्यनर्धा दया ते ॥ ३१ ॥

एत्थं वागीशपादूयुगलसततसंसेवनार्यादिदीक्षः
तत्रैतां नव्यरङ्गेश्वरयतिरनघामार्पयद्रत्नमालाम् ।
येनां नित्यं पठन्तो भुवि मनुजवरा भक्तिभूनेप्सितार्थान्
सर्वान् विन्दन्ति वाढाननवरकरुणपाङ्गधाराभिषेकात् ॥ ३२ ॥

एति श्रीलक्ष्मीलयग्रीवदिव्यपादुकासेवक-
श्रीमदभिनवरङ्गनाथब्रह्मतन्त्रपरकालमडादेशिककृतिषु
श्रीलक्ष्मीलयवदनरत्नमालास्तोत्रं समाप्तम् ।

Encoded and proofread by Rujuta rujuta5879 at gmail.com

shrIlakShmIhayavadanaratnamAlAstotram

pdf was typeset on June 29, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

